

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с организирана престъпност, първо тримесечие на 2024 г.**

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>25.11.2022 г. – н. д. № 775/2022 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 321 от НК Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Ю. Л. Х. и В. Е. Д. срещу присъдата от 01.07.2022 г. по в.н.о.х.д. № 286/2021 г. на САС – АСНС – закрит.</p> <p>С присъда от 28.05.2019 г. по н.о.х.д. № 2240/2017 г. на Специализирания наказателен съд В. Е. Д. и Ю. Л. Х. са признати за виновни за това, че в периода от 19.10.2010 г. до 02.11.2010 г. на територията на Република България се сговорили помежду си да вършат в страната престъпления, за които се предвижда наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, и чрез които се цели да се набави имотна облага, а именно такива по чл. 215 от НК (престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК). На всеки от тях е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години. Подсъдимите са признати за виновни и в това, че за периода от 07.10.2010 г. до 02.11.2010 г. в Република България и Република Турция при условията на продължавано престъпление като съизвършители и с цел да набавят за себе си имотна облага спомогнали да бъдат отчуждени чрез транспортирането им от посредствени извършители – шофьори, от България до неустановени населени места в Турция чужди движими вещи – товарни автомобили, за които предполагали, че са придобити от други лица чрез престъпление (кражба, обсебване), като укривателството е в големи размери – на обща стойност 324 110 лв. (престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК). На всеки от подсъдимите са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от по 3 години и „глоба“ в размер на по 7000 лв. Определено е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години за всеки от тях, като изпълнението е отложено за изпитателен срок от 5 години. Присъединено е наказанието „глоба“ в размер на по 7000 лева за всеки от двамата.</p> <p>С решение на АСНС първоинстанционната присъда е изменена в частта ѝ относно осъждането на В. Е. Д. и Ю. Л. Х. за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, като подсъдимите са признати за виновни в това да са извършили деянието в периода от началото на месец октомври 2010 г. до 02.11.2010 г., както и за това да са се сговорили да вършат престъпления по чл. 215 от НК и в Република Турция. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>По касационни жалби на подсъдимите пред ВКС е образувано к.н.д. № 279/2021 г., като с решение от 08.07.2021 г. въззивното решение на АСНС е отменено в частта за престъплението по чл. 321, ал. 6 от НК и делото е върнато за нова разглеждане в тази му част,</p>	<p>С Решение № 90/02.02.2024 г. ВКС реши: Изменява Присъда № 4/01.07.2022 г., постановена по в.н.о.х.д. № 286/2021 г. по описа на Апелативен съд – София (Апелативен специализиран наказателен съд – закрит), с която е потвърдена присъда от 28.05.2019 г. по н.о.х.д. № 2240/2017 г. на СНС относно наказанията за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК за всеки един от подсъдимите В. Е. Д. и Ю. Л. Х., като:</p> <ul style="list-style-type: none"> - намалява размера на наложеното на подсъдимия В. Е. Д. наказание за извършено престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК от 2 години лишаване от свобода на 1 година лишаване от свобода; - намалява размера на наложеното на подсъдимия Ю. Л. Х. наказание за извършено престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК от 2 години лишаване от свобода на 1 година лишаване от свобода. <p>Оставя в сила присъдата в останалата част.</p>

а в останалата е оставено в сила за престъплението по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

При новото разглеждане на делото с присъдата по в.н.о.х.д. № 286/2021 г. на АСНС подсъдимите са признати за виновни за извършено престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК за определен период от време и частично са оправдани по това обвинение за друг период от време. Първоинстанционната присъда е потвърдена в частта относно размера на наложените наказания.

В касационните жалби на Ю. Л. Х. и В. Е. Д. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са: за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или за изменение на присъдата и намаляване на наложените наказания.

27.09.2023 г. – н. д. № 564/2023 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, чл. 213а, ал. 2 и ал. 3, чл. 143, ал. 2, чл. 144, ал. 3, чл. 195, ал. 1, т. 4 и т. 9 от НК

Делото е образувано по касационен протест и касационни жалби на подсъдимите И. М. Б., В. Г. Г., К. К. Б. и М. М. М. срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 562/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (Софийския апелативен съд).

С присъда по н.о.х.д. № 523/2018 г. на Специализирания наказателен съд, подсъдимите К. К. Б., И. М. Б., Д. Н. З., В. Г. Г., И. В. М., И. К. С. и М. М. М. са признати за невинни и са оправдани по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 от НК (ОПГ, създадена с користна цел). Със същата присъда К. К. Б. е оправдан по обвинението за престъпления по чл. 195, ал. 1, т. 4 от НК (кражба чрез използване на МПС), по чл. 144, ал. 3 от НК (заплаха с убийство) и по чл. 143, ал. 1 от НК, И. М. Б. и П. Х. Х. – за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4 от НК, И. К. С. – за престъпление по чл. 144, ал. 3 от НК. Подсъдимият К. К. Б. е признат за виновен за престъпления по чл. 144, ал. 3 от НК, по чл. 143, ал. 1 от НК и по чл. 215 от НК, като наказанията му са групирани на основание чл. 23 от НК с общо наказание „лишаване от свобода“ за 4 години. И. М. Б. е признат за виновен по чл. 143 от НК и по чл. 215 от НК с общо наказание „лишаване от свобода“ за 3 години, отложено с 4 години. Д. Н. З. е признат за виновен по чл. 213а, ал. 3, т. 5 от НК, като са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, отложено с 3-годишен изпитателен срок, и „глоба“ в размер на 5000 лева. В. Г. Г. е признат за виновен по чл. 213а, ал. 3, т. 6 от НК, като са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 6 години, „глоба“ в размер на 7000 лв. и „конфискация“ на 3300 лева. М. М. М. е признат за виновен по чл. 144, ал. 3 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 2 години и 6 месеца, отложено с 3-годишен

С Решение № 196/27.03.2024 г. ВКС реши:
Остава в сила Присъда № 260000/29.04.2022 г., постановена по в.н.о.х.д. № 562/2019 г. от Апелативния специализиран наказателен съд – закрит. Решението е окончателно.

изпитателен срок.

С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта ѝ по отношение на И. М. Б. за престъпление по чл. 143, ал. 2 от НК (принуда чрез участие в ОПГ) и по отношение на Д. Н. З. за престъпление по чл. 213а, ал. 3, т. 5 вр. ал. 2, т. 6 вр. ал. 1 от НК (изнудване спрямо длъжностно лице), като двамата са признати за невинни по повдигнатите им обвинения за тези престъпления. Присъдата е изменена в частите ѝ по отношение на К. К. Б. – за престъпленията по чл. 144, ал. 3 от НК, като наказанието „лишаване от свобода“ е намалено на 5 месеца; по чл. 213а, ал. 1 от НК е частично оправдан; по чл. 215, ал. 1 от НК (вещно укривателство) е оправдан. И. М. Б. е частично оправдан по чл. 215, ал. 1 НК. За В. Г. Г. е преквалифицирано престъплението по чл. 213а, ал. 3, т. 6 от НК в такова по чл. 143, ал. 4, т. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 1 година, оправдан е за престъплението по чл. 213а, ал. 3, т. 6 от НК. Наказанието „лишаване от свобода“ на М. М. М. по чл. 144, ал. 3 от НК е намалено от 2 години и 5 месеца на 1 година при условията на чл. 66, ал. 1 от НК. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.

В касационни жалби са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са: за отменяване на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за отменяване на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или за изменение на оспорената присъда и намаляване на наложените наказания на подсъдимите.

С касационния протест се релевират допуснати съществени нарушения на процесуалния закон и нарушения на материалния закон спрямо подсъдимите, които са оправдани, и тези, на които им е намалено наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане.

24.11.2023 г. – н. д. № 936/2023 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 321, чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, пр. 1 от НК

Делото е образувано по касационен протест срещу присъдата от 10.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 52/2023 г. на САС.

С присъда по н.о.х.д. № 554/2015 г. на Специализирания наказателен съд – закрит подсъдимите Р. Й. Б., Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В. са признати за виновни в това, че: първите трима – през периода от неустановена дата през м. май 2011 г. до 18.07.2012 г., а П. В. В. в периода от 01.08.2011 г. до 18.07.2012 г., в гр. София, гр. Казанлък и гр. Бургас се сговорили в това число и с И. Д. И. (по отношение на когото наказателното производство е прекратено), да вършат в страната престъпления по чл. 255, ал. 1 и ал. 3 от НК, чрез които се целяло да се набави имотна облага, поради което на основание чл. 303 от НПК са осъдени за престъпление

С Решение № 61/26.01.2024 г. ВКС реши:
Оставя в сила Присъда № 22/10.07.2023 г., постановена по в.н.о.х.д. № 52/2023 г. по описа на Софийския апелативен съд.

по чл. 321, ал. 6 от НК, като са оправдани по първоначалното обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (Р. Й. Б.) и по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (останалите трима подсъдими) На основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК на Р. Й. Б., Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В. е наложено наказанието „пробация“. Четиримата са признати за невиновни и оправдани по обвиненията в престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

С решение на АСНС присъдата е отменена в частта, с която Р. Й. Б., Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В. са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, както и в частта за разноските, като вместо това подсъдимите са признати за невиновни по обвиненията по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (Р. Й. Б.) и чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В.). С решение по к.н.д. № 761/2022 г. на ВКС присъдата на АСНС е отменена и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на САС.

При повторното въззивно разглеждане на делото от САС е постановена присъда по в.н.о.х.д. № 52/2023 г.. С нея е отменена първоинстанционната в частта, с която Р. Й. Б., Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В. са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, както и в частта за разноските и приложението на чл. 59, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 от НК, като вместо това подсъдимите са признати за невиновни по обвиненията по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (Р. Й. Б.) и чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В.).

С касационния протест са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска отмяна на атакуваната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

30.11.2023 г., – н. д. № 890/2023 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК; чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК; чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, пр. 1, т. 6 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по протест срещу решението от 12.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 1260/2022 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 1913/2016 г. на Специализирания наказателен съд – закрит.

С първоинстанционната присъда Х. М. М. е признат за невиновен по обвинението в това, че за периода от м. април 2012 г. до м. февруари 2014 г. в гр. София ръководил ОПГ с участници В. Р. Р., П. П. Т. и С. Р. А., като групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 255 от НК в страната (престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК). Признати за невиновни са и П. П. Т., В. Р. Р. и С. Р. А. по обвинението да са участвали за същия времеви период в ОПГ с ръководител Х. М. М., създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 255 от НК в страната.

С първоинстанционния съдебен акт подсъдимите са признати и за невиновни по повдигнатите им обвинения по чл. 255 от НК:

Обявено за решаване.

<p>- Х. М. М. за това, че в гр. София в периода от м. октомври 2012 г. до 13 февруари 2014 г. при условията на продължавано престъпление, действайки като подбудител в съучастие с П. П. Т. и С. Р. А. (помагачи), умишлено склонил В. Р. Р. в качеството му на управител на дружество да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на обща стойност 9 041 865,29 лв., представляващи дължим данък върху добавена стойност;</p> <p>- П. П. Т. и С. Р. А. за това, че в гр. София в периода от м. октомври 2012 г. до 13 февруари 2014 г. при условията на продължавано престъпление, действайки като помагачи в съучастие с Х. М. М. (подбудител), умишлено улеснили В. Р. Р. да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на обща стойност 9 041 865,29 лв., представляващи дължим данък върху добавена стойност;</p> <p>- В. Р. Р. за това, че в гр. София в периода от м. октомври 2012 г. до 13 февруари 2014 г. при условията на продължавано престъпление, действайки като извършител в съучастие с П. П. Т., С. Р. А. (помагачи) и Х. М. М. (подбудител), в качеството му на управител на дружество избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на обща стойност 9 041 865,29 лв., представляващи дължим данък върху добавена стойност.</p> <p>В касационния протест се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 – нарушение на закона и допуснато съществено процесуално нарушение, с искане за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на въззивния съд.</p>	
<p>05.12.2023 г. – н. д. № 997/2023 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 321, чл. 354а, ал. 1 и ал. 2, чл. 143, ал. 2, чл. 339, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия Р. А. срещу решението по в.н.о.х.д. № 390/2021 г. на Софийския апелативен съд (АСНС – закрит). С него е потвърдена присъдата на СНС – закрит, с която подсъдимият е признат за виновен в това, че в периода от неустановена дата през месец юли 2014 г. до 02.04.2015 г. в гр. Враца е участвал в организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на повече от три лица, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК и по 143, ал. 2 от НК, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години, ръководена от Д. Н., в която участват още Г. П., Д. И., Г. И., В. Г., М. Н., К. В., Д. В., Й. Д., К. П., З. Н. и Т. М., като групата е създадена с користна цел. Със същата присъда подсъдимият Р. А. е признат за невиновен и оправдан в това на 24.11.2015 г. в дома си да е държал огнестрелно оръжие и боеприпаси, без да има за това надлежно разрешение.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>19.01.2024 г. – н. д. № 1102/2023 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4, т. 2, вр. ал. 2, чл. 301, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу присъдата от 02.10.2023 г. по в.н.о.х.д. № 540/2023 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 570/2020 г. на Софийския градски съд (СНС – закрит) Д. Г. Й., И. Л. А., Д. К. К., Г. Й. Р. и А. Б. А. са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4, т. 2 вр. ал. 2 от НК за периода 03.07.2016 г. – 12.01.2017 г., като на всеки от тях е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по обвинението, че тази организирана престъпна група е функционирала и в периода 01.01.2016 г. – 02.07.2016 г., както и че в нея е участвал и Г. Б. Т. – митнически агент, както и че поставената цел на тази група е обхващала и другите корупционни престъпления, включени в чл. 301 – 304а от НК. Подсъдимият Д. Г. Й. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 302, т. 1, пр. 1 и т. 4, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 от НК, а Г. Б. Т. е признат за невиновен и оправдан напълно по повдигнатите му обвинения за престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4, т. 2 вр. ал. 2 от НК и чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК.</p> <p>С въззивната присъда на САС е отменена първоинстанционната в частите, в които Д. Г. Й., И. Л. А., Д. К. К., Г. Й. Р. и А. Б. А. са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4, т. 2 вр. ал. 2 от НК, като вместо това ги признава за невиновни и ги е оправдава по повдигнатите им обвинения. Първоинстанционната присъда е потвърдена в останалите ѝ части.</p> <p>С касационния протест са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска отмяна на атакуваната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>С Решение № 144/28.02.2024 г. ВКС реши: Оставя без разглеждане постъпилия касационен протест и допълнението към него срещу Присъда № 26/02.10.2023 г. по в.н.о.х.д. № 540/2023 г. на Софийския апелативен съд.</p>
<p>22.03.2024 г. – н. д. № 1014/2023 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2, чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на Р. Е. Х., Т. Е. Х., М. Х. Г., Н. Н. А. и А. М. Т. срещу решението от 06.06.2023 г. на САС по в.н.о.х.д. № 863/2022 г.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 164/2016 г. на СНС – закрит Р. Е. Х., Т. Е. Х., М. Х. Г., Н. Н. А. и А. М. Т. са признати за виновни и осъдени за извършени престъпления по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (който избегне установяване или плащане на данъчни задължения в особено големи размери, като потвърди</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>неистина, състави или използва документ с невярно съдържание и приспадне наследващ данъчен кредит). Н. Н. А. е призната за виновна и за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ, създадена с цел да извършва престъпления по чл. 255 НК).</p> <p>С въззивното решение на САС присъдата е изменена в наказателно-осъдителната ѝ част по отношение на всички подсъдими, като са намалени наложените наказания „лишаване от свобода“: на Р. Е. Х. – от 5 на 2 години и 6 месеца, на Т. Е. Х. – от 4 на 2 години; на М. Х. Г. – от 3 години и 6 месеца на 1 година и 6 месец; на А. М. Т. – от 3 години на 1 година по чл. 66, ал. 1 от НК; на Н. Н. А. – от 3 години и 6 месеца на 1 година и 6 месеца като общо наказание от двете престъпления. В останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационните жалби са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са за: отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или за изменение на оспореното решение и намаляване на наложените наказания.</p>	
<p>29.03.2024 г. – н. д. № 1125/2023 г., I н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2, вр. ал. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на подсъдимите Г. Н. Ц. и Р. Х. Н. срещу решението от 21.08.2023 г. на САС (АСНС – закрит).</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 1321/2015 г. на СНС – закрит Г. Н. Ц., Р. Х. Н., К. Г. Н. и М. П. Ч. са признати за виновни за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 от НК (ОПГ, създадена с користна цел). На всеки от подсъдимите е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 1 година и 6 месеца, отложено с изпитателен срок.</p> <p>С въззивното решение на САС е изменена частично присъдата на СНС по н.о.х.д. № 1321/2015 г. в наказателно-осъдителната ѝ част по отношение на Г. Н. Ц. и Р. Х. Н. за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. чл. 2 от НК – участие в ОПГ с користна цел – престъпления по чл. 255 от НК (укриване и недеклариране на данъци), като са увеличени наложените им наказания при условията на чл. 66, ал. 1 от НК – на Г. Н. Ц. от 3 на 4 години изпитателен срок, а на Р. Х. Н. от 3 на 3 години и 6 месеца изпитателен срок. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>В касационните жалби са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – процесуални нарушения и явна несправедливост на наказанията. Направените искания в условията на алтернативност са: за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за изменение на решението и намаляване на наложените наказания.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>